

LEGENDARNI HAKLERI

Od Mlinke, Žutog i Keka do zvijezda futsala, u Zagreb su dolazili svi koji su vrijedili

Tko su igrači malog nogometa koji su najviše oduševljavali publiku?

ANTON SAMOVOJSKA

Nama Zagrepčanima do Kutije je lako doći. No mnogima put do Kutije nije baš jednostavan. Lunjući internetom, nedavno smo naletjeli na putopis Rajka Dugandžića, haklera sarajevske momčadi Bordo 9, koji je zabilježio odiseju svoje momčadi do Kutije 1984. godine. Momci su silno željeli doći do zagrebačkog malonogometnog turnira, koji je u to doba bio, bez ikakve konkurenčije, izazov broj 1 za svakog haklera u neđašnjoj državi.

"Da bismo krenuli za Zagreb morali smo riješiti nekoliko važnih pitanja", zapisaо je Dugandžić. "Morali smo složiti jaku momčad kako u Kutiji ne bismo 'plesali' smo jednu utakmicu', a morali smo pronaći i sponzora koji je bio kadar pokrivati troškove puta. Pravu momčad brzo smo skupili, a dobili smo i pravoga sponzora, buregdžiniku Bordo 9. Na prvo kolo pošli smo automobilima. Cijela se momčad zgurala u dva auta, pa krenula na 440 km dug put do Zagreba. Bilo je 'aoj'. Potom smo putovali vlakom."

Bordo 9 je odlično igrao na Kutiji 1984. Imao je jaku momčad i jednog osobitog igrača. Avdić, nogometni Sarajeva, igrao je brilljantno.

Opasno pitanje

Bordo 9 imao je i odličnog voditelja. Na klubu je bio Josip Bulkal, neđašnji centarfor Željezničara, nogometni s vjerojatno najjačim udarcem u neđašnjoj Jugoslaviji. Bordo 9 preskakao je zaprek za zaprekom i u petom je kolu naletio na Grahorova, koja je te godine bila u prvoj redu favorita natjecanja. Zagrepčani su te godine igrali finale uvijek jakog Karlova, bili su u finalu vrlo jakog pozivnog turnira u Ljubljani, osvojili su i proljetni i jesenski naslov prve Zagreba, napokon su dohvatali i naslov neslužbenog prvaka Jugoslavije. Cijelu su godinu izgubili samo jednu utakmicu! No, na najvažnijoj toči godine, u Kutiji, pred pet tisuća ljudi naguranih u Dvorani II Doma sportova, pali su bez ispaljene metke. Bordo 9 raznio je Grahorovu 5:2. Presudan je bio fenomenalni Avdić.

Tomislav Židak, genijalni autor sportskih misli, u SN je duhovito zabilježio: "Ako ovih dana slučajno morate u Grahorovu, nemojte ni pod razno odjenuti nešto u bordo boji. Dečki su jako ljuti."

Bordo 9 je na kraju turnira

KUTIJA SIBICA

Marko Mlinarić bio je veliki miljenik i malonogometnih fanova

KUTIJA SIBICA

Antonio Franja i Krešimir Čivrag igrači su zbog kojih se uvijek isplatiла kupiti ulaznica

Mi smo uništili sve snove igrača Grahorove, a oni su nas počastili pićem, odveli na večeru, platili nam taksi do Glavnog kolodvora, dali dvije gajbe pive i dvije boce konjaka

bio četvrti. Zaigralo je u Ledenoj dvorani. Dugandžić piše: "Pred deset tisuća ljudi uživao sam u brilljantnom nogometu. Međutim, svjedočio sam i nevjerojatnoj utakmici u kojoj je izabrana vrsta Kutije (Dvorčak, Sandalj, Škoflek, Orehovec, Čuk, B. Zaimi, Balaban, Bajza, Samovojska, Kordić, Bičak, Šetka, Šafaric) pomela sa 7:4 reprezentaciju prve YU lige (Stojić, Petranović, Mlinarić, Hadžibegić, Baždarević, Mirković, Cerin, Bogdan). Hakleri su vodili i 7:2."

Dugandžić je opisao i jedan prekrasan, nesvakidašnje ljudski detalj, koji se dogodio nakon pobjede u igri s Grahorovom.

"Mi smo u 40 minuta uništili sve snove igrača Grahorove, a oni su se prema nama ponijeli kao najveći gentlemani. Počastili su nas pićem, odveli na večeru, platili nam taksi do Glavnog kolodvora. No to nije

bilo sve. Dali su nam i poputnunu, dvije gajbe pive i dvije boce konjaka. Nismo mogli vjerovati da je to moguće. Dečki su izgubili, a dali su nam sve. Da živimo sedam života, to nećemo zaboraviti."

Tako je bilo. Nekoč. Crème de la crème Avdić, igrač koji je blistao u Kutiji 1984., bio je samo jedan od brilljantnih haklera kojima su se godinama divili zagrebački nogometni esteti, koji su osobito voljeli jedan kovigača. To su bili igrači koji su mogli učiniti nešto osobito, nešto što nitko drugi nije mogao učiniti ili što se teško moglo ponoviti. Mnogo je iznimnih igrača zaigralo u Kutiji. Kutija je godinama bila crème de la crème. U Zagreb su dolazili svi koji su vrijedili. Tko su bili najbolji? Eh, to je vrlo opasno pitanje.

Mršaviji od Šibice

Tino Jelović, prekrasan hakler, jednom je zgodom krasno rekao:

- Za Šibenčane je najbolji Nike (Tomičić), a u Splitu svi govore kako sam ja najbolji.

Za Zagrepčane je istodobno najbolji bio Josip Palić, koji je loptu mazio kao nitko. Svatko je imao svoga favorita. Najčešće s jakim argumentima.

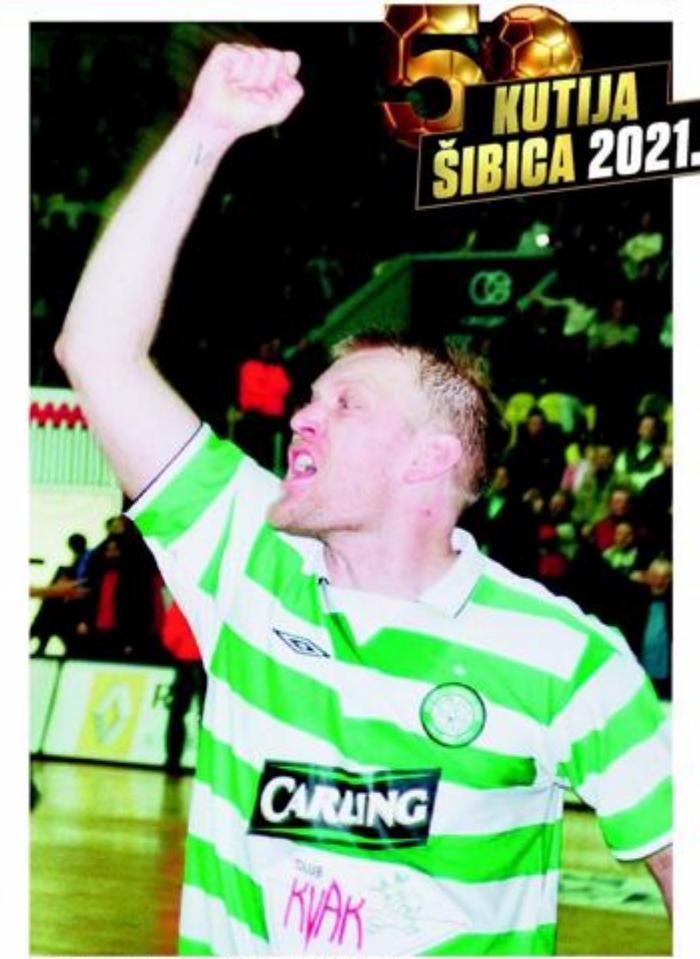
Kao danas, pred nama je završnica Kutije 1980. Tada su se, što je bila zanimljiva posebnost, po-

sljednjega dana igrale dvije polufinalne utakmice, pa utakmica za treće mjesto, eksibicija i - finale. Pet sjajnih utakmica u jednome danu. Bolje ne može.

U finalu je Bat (Vidović, Ivanda, Uhoda, Ivanković, Šćuric, Tkalec, Suntešić, Z. Mlinarić, Kreuzinger, Gašparović, Jelenić) pobjedio Contru (Žigante, Popovski, Karabašić, Dumbović, Deverić, Sudy, M. Mlinarić, Barić, Lovrečić, Bangoura, Dolović) 2:0. Tko će biti igrač turnira?

Većina novinara bila je za brilljantnoga Šćurica. Ali, moj dragi kolega Tomislav Židak, tada novinar Sportskih novosti, koje su dodjeljivale pokal za najboljeg igrača, uzeo je "kantu" i dodijelio je Borisu Čosiću, igraču Kuštanove koja je osvojila treće mjesto. Čosić, odličan hakler i još bolji strijelac, odlučio je, naime, utakmicu za treće mjesto. Igrao je savršeno i zabio tri gola Novom Zagrebu (kasnije Tiffany). No dogodilo se još nešto vrlo bitno. Između utakmice za treće mjesto i finale igrala se eksibicija u kojoj su se ogledale reprezentacija prvoligaških nogometnika i reprezentacija Kutije. Iako je odigrao već dvije utakmice, Čosiću su pozvali da sudjeluje i u tome ogledu, koji je bio spektakularan. Dvoboј je završio 5:5, a Čosić je zabio gol kakav se zabija jednom u životu. Primivši loptu ledima okrenut golu, spremno se okrenuo na sedam metara i pogodio u devedeset. Lopta se zabila u držać mreže. Trebalо je pet minuta da je izvade. To je bila točka na i koja je Tomislava Židaka nagnala da pokal dodijeli Čosiću.

Najbolji igrači Kutije svakako su svi igrači koji su uspjeli osvojiti Kutiju. No tko je pred izbirljivom zagrebačkom publikom dobivao najsnazniji pljesak? U sedamdesetima pljeskalo se Jeliću (Borac '73 Sisak). Bio je mršaviji od šibice, no znao je sve, bio je sive i mogao je sve. Kad momčadi nije islo, uzeo je loptu i od šest do šest dolazio u sekundi. Sjajan je bio Narsete, fini tehničar, organizator igre Keracommercea. Razumio je igru bolje od ikoga. S Vujanićem, najbolji strijelcem Kutije svih vremena, imao je gotovo telepatski odnos. U osamde-

Njega se uvijek isplatiло gledati - Robert Prosinečki

Primivši loptu ledima okrenut golu, Čosić se spremno okrenuo na sedam metara i pogodio u devedeset. Lopta se zabila u držać mreže. Trebalо je pet minuta da je izvade

setima blistao je Balaban. Imao je sjajne lažnjake, bio je specijalist za "tunel" poznat pod imenom "sušić", asistirao je i zabijao. Kutiju nije uspio osvojiti sa svojim dečkima iz Trnskog nego tek s Grahorovom 1987.

Palić je bio čudo

Ne znamo tko nije obožavao Prosinečkog, koji je prvu Kutiju osvojio 1989., a posljednju 2004. Žuti je bio fantastičan. Rolao je, uništavao suparnike lažnjicima, a povrh svega bio je lider. Palić je bio čudo. Kad su suparnici Joži ušli u mlin, znao je izolati po trojicu, četvoricu. Pavlić je bio "kralj devedesetih", tad se ponavljala rečenica: "Ako želiš osvojiti Kutiju, uzmi Pavlića." Bio je strahovito jak na lopti, moćan i nevjerojatno miran u realizaciji. Vrlo sličan bio je i Grđović. Dakako, u eliti je svakako i Čivrag. On je osvojio rekordnih osam Kutija. Postoji valjda razlog zašto je osvojio osam.

Praznik za oči bili su, a neki još uvijek jesu: Grgić, Tomičić, Jelović, braća Mavrović, Huskić, Patrik Drndić, Suton... Svi su oni mogli proći suparnika na "pet milimetara"... Kad bismo poželjeli

slagati pobedničku momčad, vjerojatno bismo je lako pronašli i u nizu: Tkalec, Šćuric, Radojičić, Jelić, Vujanić, Kalečak, Šafaric, Eskolić, Popovski, Sudy, B. Zaimi, Čavka, Šetka, Novković, Šantić, Haramina, Mužek, Brnas, Tuta, Pavlić, T. Novak, Capar, Korab Morina...

Kutija je uživala u nizu brilljantnih haklera s velikoga terena - Mlinariću, Dumboviću, Deveriću, Kranjčarima, i Zlatku i Niku, Cerinu, Sliškoviću, Prosinečkom, Zvonimiru Bobanu... Ali i Matjažu Keku, bivšem vrlo uspješnom treneru Rijeke, koji je 1983. odigrao sjajan turnir, postao pobjednik s mariborskim Mlinčekom i zgrabio naslov najboljeg igrača tur- nira.

Posljednjih godina u Kutiji najljepše igraju igrači futsala, poput Čujeca, Tihomira Novaka, Sutona, ali dolaze i novi velemajstori. Među kojima oduševljava Šroler, koji je 2018. bio najbolji igrač i prvi strijelac turnira i koji je, što je najvažnije, osvojio turnir.

PRIJAVE ZA JUBILARNU 50. KUTIJU ŠIBICA JOŠ DANAS I SUTRA

Prijave za turnir traju od danas, 2. do 9. studenog. Više informacija o svemu možete pronaći na službenim stranicama www.kutija-sibica.hr i www.sportskiobjekti.hr, na Facebook, te Instagram stranicu, kao i na kontakt mail kutija@kutija-sibica.hr.

